

Blz. 260 t/m 280 “Ware Bekering” – Schatkamer deel 1

HOOFDSTUK 47—WARE BEKERING

Bekering is een werk dat door de meesten niet gewaardeerd wordt. Het is geen geringe zaak, een aardse, zondelievende geest te veranderen, om die dan de onuitsprekelijke liefde van Christus, de lieflijkheden van Zijn genade, en de uitnemendheid Gods te doen verstaan, zodat de ziel zich dompelt in een Goddelijke liefde en gevangen wordt door de verborgenheden des hemels. Wanneer de mens deze dingen begrijpt, wordt zijn vroeger leven hem afstotend en afgrijselijk. Hij haat de zonde, en zijn hart voor God brekende, omhelst hij Christus als het leven en de vreugde der ziel. Van zijn vroegere genoegens doet hij afstand. Hij bezit een nieuwe geest, nieuwe affecties, nieuwe belangstelling, een nieuwe wil; zijn smarten, zijn verlangens en liefde — dit alles is nieuw. De begeerlijkheid van het vlees, de lust der ogen, en de hovaardijse levens, welke tot nu toe werden verkozen boven Christus, worden nu verzaakt, en Christus is de vreugde zijns levens, en de Kroon van zijn blijdschap. De hemel, die voordien geen enkele aantrekkelijkheid had, wordt nu gezien in al zijn rijkdommen en heerlijkheid; en hij beschouwt die als zijn toekomstige woning, waar hij zal zien, liefhebben en loven Degene, Die hem verlost heeft door Zijn dierbaar bloed. {USG1 260.1}

De werken der heiligheid, die zo vermoeiend schenen, vormen nu zijn blijdschap. Het Woord van God, dat zo onbegrijpelijk was, wordt nu als de Bron van zijn studie, als zijn raadgever gekozen. Het is een brief, door God aan hem geschreven, ondertekend door de Eeuwige. Zijn gedachten, zijn woorden, zijn daden worden hiernaar gericht en daardoor getoetst. Hij siddert voor de geboden en bedreigingen, die daarin voorkomen, terwijl hij met vaste hand beslag legt op de beloften en zijn ziel versterkt door deze op zich persoonlijk toe te passen. Het gezelschap van de godvruchtigen wordt nu door hem gezocht, en in de goddelozen, op wiens gezelschap hij eens zo gesteld was, heeft hij niet langer behagen. Nu weent hij over die zonden in hen, waarover hij eens zo'n plezier had. Eigenliefde en ijdelheid worden verzaakt en hij leeft enkel en alleen voor God, en is rijk in goede werken. Dat is de heiliging, welke God vereist. Minder dan dat zal Hij niet aannemen. {USG1 260.2}

EEN PERSOONLIJK BEROEP

Ik smeed u, mijn broeder/zuster, uw hart nauwgezet te onderzoeken en u af te vragen: “Welke weg bewandel ik en waar zal die eindigen?” U hebt alle oorzaak om u te verblijden dat uw leven nog niet is afgesneden, terwijl u nog geen vaste hoop bezit op het eeuwige leven. God verhoede, dat u dit werk nog langer uitstelt om zo in uw zonden te vergaan. Vlei uw ziel niet met valse verwachtingen. U ziet geen weg om terug te keren dan door u te verootmoedigen, waarvoor u niet veel voelt. Christus biedt u, zelfs u, mijn dwalende broeder/zuster, een boodschap van genade: “Komt, want alle dingen zijn nu gereed.” (Lukas 14:17). God is bereid u aan te nemen en al uw overtredingen te vergeven, wanneer u slechts wilt komen. Hoewel u als een verloren zoon bent geweest en u reeds lang van God hebt gescheiden, wil Hij u zelfs nu tegemoet komen. Ja; de Majesteit des hemels nodigt u uit tot Hem te komen, opdat u het leven moogt hebben. Christus staat gereed u van zonde te reinigen, wanneer u zich aan Zijn voeten werpt. Welk profijt hebt u gehad in het dienen van de zonde? Welk voordeel lag er in het dienen van het vlees en de duivel? Is het geen armzalige beloning, welke u er voor ontvangt? O! keer terug, keer terug; want waarom wilt u sterven? {USG1 261.1}

Blz. 260 t/m 280 “Ware Beking” – Schatkamer deel 1

U hebt vaak schuldaanvechtingen en gewetenskwellingen gehad. U hebt u zo vaak een doel gesteld en zovele beloften gedaan, en nochtans aarzelt u om tot Christus te komen opdat u het leven zoudt hebben. O, als u toch maar het gewicht van de tijd zou kunnen aanvoelen, om terug te keren en te leren! Kunt u de stem van de Goede Herder in deze boodschap niet horen? Hoe kunt u zo ongehoorzaam zijn? Speel niet met God, anders zal Hij u op uw dwaalwegen aan uzelf overlaten. Het leven of de dood wordt u voorgehouden! Wat zult u kiezen? Het is een vreselijk iets God te wederstreven en Zijn smeekbeden te weerstaan. Het staat aan u of opnieuw de liefde Gods op het altaar van uw hart zal branden, zoals u eens ervaren hebt. Het staat aan u met God gemeenschap te hebben zoals in het verleden. Wanneer u in een zuivere verhouding tot God komt, zult u opnieuw in de rijkdommen van Zijn genade delen en uw gelaat zal Zijn liefde weerspiegelen. {USG1 261.2}

Het is niet nodig schuld te bekennen tegenover hen, die van uw zonden en fouten niet op de hoogte zijn. Het ligt niet op uw weg een belijdenis te doen, waardoor ongelovigen zullen triomferen; maar belijd uw schuld volgens het Woord van God voor degenen, die ervoor in aanmerking komen, die uit uw fouten geen munt zullen slaan, en laat deze voor u bidden, en God zal uw werk accepteren en u genezen. Laat u om uw eigen bestwil raden om een gedegen werk te doen voor de eeuwigheid. Verzaak uw hovaardij, uw ijdelheid en neem het juiste besluit. Keer terug tot de kudde. De Herder staat gereed om u op te nemen. Keer weder en doe uw eerste werken en laat God opnieuw een welbehagen in u hebben. {USG1 262.1}

* * * * *

HOOFDSTUK 48—MORELE BEZOEDELING

Mij is getoond, dat we leven te midden van de gevaren van het laatste der dagen. Omdat de ongerechtigheid toeneemt, verkoelt de liefde van velen. Het woordje “velen” verwijst naar de belijdende volgelingen van Christus. Ze zijn aangetast door het heersende onrecht. Oorzaak van dat verval is dat ze zich niet afzijdig houden van die ongerechtigheid. Het feit, dat hun liefde voor God verkoelt omdat de ongerechtigheid toeneemt, toont aan, dat ze in zekere zin deel hebben in die ongerechtigheid, anders zou hun liefde voor God en hun ijver en toewijding voor Zijn werk daaronder niet te lijden hebben. {USG1 262.2}

Een afschuwelijk beeld van de toestand der wereld is mij voorgehouden. Onzedelijkheid neemt overal toe. {USG1 263.1}

Losbandigheid is de zonde van deze tijd. Nooit stak de verdorvenheid haar mismaakt hoofd zo driest op als tegenwoordig. De mensen schijnen als verdoofd, en zij, die de deugd en ware goedheid liefhebben, worden door haar onbeschaamdheid, kracht en overheersing bijna ontmoedigd. De toenemende ongerechtigheid kan niet enkel toegeschreven worden aan de ongelovige en de spotter. Was dit maar het geval, maar het is helaas niet zo. Vele mannen en vrouwen, die de godsdienst van Christus belijden, zijn schuldig. Zelfs sommigen, die belijden uit te zien naar Zijn verschijning, zijn op die gebeurtenis niet meer voorbereid dan satan. Ze reinigen zich niet van alle bezoedeling. Ze zijn zo lang de slaaf geweest van hun lusten, dat het heel gewoon is wanneer hun gedachten onrein en hun voorstellingen verdorven zijn. Het is even onmogelijk hun gedachten te laten gaan over reine en heilige dingen, als de Niagara watervallen in een andere bedding te leiden. {USG1 263.2}

Blz. 260 t/m 280 “Ware Beking” – Schatkamer deel 1

Jonge mensen en kinderen van beide seksen doen aan die zedelijke bezoedeling mee en beoefenen de praktijken van deze walgelijke, ziel-en-lichaam-verdervende ondeugd. Vele belijdende Christenen zijn zó verdoofd door diezelfde praktijken, dat hun morele gevoelens zo zijn afgestompt, dat ze niet kunnen begrijpen dat dit zonde is, en dat, wanneer ze daarmee doorgaan, ze naar lichaam en ziel ten onder zullen gaan. De mens, het edelste wezen op aarde, geschapen naar Gods beeld, vervormt zich in een beest! Hij maakt zichzelf groot en valt af van God, maar nodig was dat niet. Elke Christen zal moeten leren om zijn driften te beteugelen en zich door een beginsel te moeten laten leiden. Doet hij dat niet, dan is hij de naam van Christen niet waard. {USG1 263.3}

Sommigen, die hoog opgeven van de Waarheid, hebben geen begrip van de zonde der zelfbevelekking en haar funeste gevolgen. Langgekoesterde gewoonten hebben hun verstand verblind. Zij realiseren zich niet de uitzonderlijke zondigheid van deze ontterende zonde, die het gestel krachteloos maakt en de zenuwkracht van hun hersenen vernielt. Het zedelijk beginsel is uitermate zwak wanneer het te kampen heeft met een ingekankerde gewoonte. Plechtige boodschappen van de hemel kunnen geen krachtige indruk maken op het hart, dat zich niet versterkt heeft tegen de drang van deze ontterende gewoonte. De gevoelige zenuwen van de hersenen hebben haar gezonde veerkracht verloren door een ziekelijke prikkeling, om met een onnatuurlijk verlangen toe te geven aan zinnelijke hartstocht. De zenuwen der hersenen, die met het gehele gestel verbinding hebben, zijn het enige middel, waardoor de hemel gemeenschap kan hebben met de mens en zijn diepste leven kan beïnvloeden. Wat de circulatie van de elektrische stromen in het zenuwgestel verstoort, vermindert de sterkte van de vitale krachten, met als gevolg een doden van de verstandelijke gevoelens. Gezien deze feiten, hoe belangrijk is het dan dat predikers en leken, die de godzaligheid belijden, zich verre en onbesmet houden van deze ondeugd, die de ziel bezoedelt! {USG1 264.1}

Mijn ziel was zwaar bedrukt onder de angst, toen mij de zwakke toestand van Gods belijdend volk werd getoond. De ongerechtigheid neemt toe, en de liefde van velen verkoelt. Er zijn maar weinige belijdende Christenen, die deze aangelegenheid in het juiste licht bezien en die hun lichaam bedwingen zoals het moet, wanneer ze door de openbare opinie en gewoonte niet veroordeeld worden. Hoe weinigen beteugelen hun passies, omdat ze voelen dat ze daartoe moreel verplicht zijn en omdat ze de vreze Gods voor ogen houden! De hogere vermogens van de mens worden aan banden gelegd door begeerte en corrupte driften. {USG1 264.2}

LAAT AF VAN DE ONGERECHTIGHEID

Sommigen zullen het kwaad van zondige lusten inzien, nochtans verontschuldigen ze zich, zeggende dat ze hun driften niet kunnen overwinnen. Dit is een verschrikkelijke erkenning van wie ook, die Christus aanroept. “*Een iegelijk die den Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.*” (2 Timotheüs 2:19). Waarom is dit zwakte? Dat komt omdat de dierlijke neigingen door oefening gesterkt zijn en gezag hebben verkregen over de hogere machten. Wat mannen en vrouwen ontbreekt is beginsel. Ze zijn geestelijk stervende, omdat ze hun natuurlijke lusten zó hebben botgevierd, dat ze de kracht om zich te beheersen, niet meer schijnen te bezitten. De lagere driften van hun natuur hebben de overhand verkregen, en dat wat de heersende kracht had moeten zijn, is de slaaf geworden van hun verdorven passie. De ziel staat op de laagste trap van slavernij. Zinnelijkheid heeft het verlangen naar heiligheid uitgeblust en geestelijke bloei verschroeit. {USG1 265.1}

Blz. 260 t/m 280 “Ware Bekering” – Schatkamer deel 1

Mijn ziel treurt om de jeugd, die in deze gedegenereerde tijd hun karakters moeten vormen. Ik beef ook om de ouders; want mij is getoond dat in het algemeen zij hun verplichtingen niet verstaan om hun kinderen op te leiden zoals dat wel moest. Men voegt zich naar de gewoonte en de mode, en al gauw leren de kinderen naar die kant over te hellen en zo worden ze verdorven, terwijl hun toegeeflijke ouders eveneens verblind worden en het gevaar niet inzien. Maar zeer weinigen onder de jeugd zijn vrij van corrupte gewoonten. Van lichamelijke arbeid blijven ze grotendeels verschoond uit vrees dat ze zich te moe zullen maken. De ouders dragen zelf de lasten, die hun kinderen moesten dragen. Zich overwerken is slecht, maar het gevolg van vadsigheid moet meer gevreesd worden. Luiheid leidt tot het toegeven aan verdorven gewoonten. Industrie vermoeit, en put een vijfde deel niet zozeer uit als de verderfelijke gewoonte van zelfmisbruik. Wanneer eenvoudige, goed geregelde arbeid uw kinderen vermoeit, weest er dan zeker van, ouders, dat er iets is, buiten hun werk, dat hun gestel uitput, en een gevoel van aanhoudende moeheid veroorzaakt. Laat uw kinderen lichamelijke arbeid doen, die de zenuwen en de spieren in beweging brengt. De vermoeidheid na die arbeid zal hun geneigdheid verminderen om toe te geven aan corrupte gewoonten. Luiheid is een vloek. Daaruit ontstaan liederlijke gewoonten. {USG1 265.2}

Vele gevallen zijn aan mijn oog voorbij gegaan en wanneer ik dan een inblik kreeg in hun innerlijk leven, werd mijn ziel ziek en kreeg een afkeer van het door,- en door slechte van menselijke wezens, die de godzaligheid belijden en wiens gesprekken gaan over de opneming in de hemel. Vaak heb ik mij afgevraagd: Wie kan ik vertrouwen? Wie is vrij van ongerechtigheid? {USG1 266.1}

VRAGEN OM GEBED

Mijn man en ik woonden eens een vergadering bij, waar onze sympathie werd opgewekt voor een broeder, die zwaar aan longtering leed. Hij zag er bleek en vermagerd uit. Hij vroeg om de gebeden van Gods volk. Hij zei dat er veel ziekte in zijn gezin was en dat hij een kind had verloren. Hij sprak met gevoel over zijn zwaar verlies. Hij zei dat hij al enige tijd had uitgezien naar een ontmoeting met Broeder en Zuster White. Hij had geloofd dat wanneer ze voor hem wilden bidden, hij zou genezen. Aan het einde van de vergadering vestigden de broeders onze aandacht op dit geval. Ze vertelden, dat de gemeente hen ondersteunde; dat zijn vrouw ziek was en dat zijn kind was gestorven. De broeders waren bij hem aan huis bijeengekomen en hadden gezamenlijk gebeden voor het beproefde gezin. We waren erg vermoeid en hadden nog de last van het werk in de vergadering gedragen zodat we ons wilden verontschuldigen. {USG1 266.2}

Ik had besloten niet in gebed te gaan voor iemand, of de Geest des Heeren moest mij in het geval daartoe leiding hebben gegeven. Ik had gezien dat er zoveel ongerechtigheid heerste, zelfs onder belijdende Sabbatvierders, dat ik niet aan het gebed wilde deelnemen voor hen, met wiens geschiedenis ik niet op de hoogte was. Ik maakte mijn zienswijze bekend. De broeders verzekerden mij, dat, zover als zij wisten, hij een goede broeder was. Ik sprak enkele woorden met degene, die om onze gebeden had gevraagd, opdat hij genezen zou, maar ik kon toch geen vrijmoedigheid voelen. Hij schreide en zei dat hij op onze komst had gewacht en de zekerheid voelde dat, wanneer we voor hem wilden bidden, hij zou genezen. We vertelden hem dat we van zijn leven niets wisten en dat we liever wilden dat degenen, die hem kenden, voor hem zouden bidden. Hij smeekte ons zó voortdurend, dat we

Blz. 260 t/m 280 “Ware Bekering” – Schatkamer deel 1

besloten zijn geval na te gaan en het ‘s avonds de Heere voor te leggen; en zo alles in orde was, wij op zijn verzoek zouden ingaan. {USG1 266.3}

Die avond gingen wij in gebed en legden zijn geval de Heere voor. We smeekten om de wil Gods aangaande hem te kennen. Alles wat we verlangden was, dat de Heere mocht verheerlijkt worden. Wilde de Heere dat we voor deze beproefde man zouden bidden? We wentelden de last op de Heere en legden ons ter ruste. In een droom werd het geval van die man duidelijk geopenbaard. Zijn weg van af zijn kindsheid werd ons getoond, en dat, wanneer we zouden bidden, de Heere ons niet zou verhoren; want Hij zag de ongerechtigheid in zijn hart. De volgende morgen zocht de man ons op om voor hem te bidden. We namen hem apart en vertelden hem dat we helaas aan zijn verzoek niet konden voldoen. Ik vertelde hem mijn droom, en hij erkende dat dit zo was. Vanaf zijn jongensjaren had hij zich aan zelfbevlekking overgegeven en had dat ook gedaan in zijn huwelijksjaren, maar, volgens zijn zeggen, zou hij nu proberen daarmee op te houden. {USG1 267.1}

Die man moest een ingewortelde gewoonte overwinnen. Zijn zedelijke beginselen waren zó zwak, dat wanneer ze in conflict kwamen met die lang gekoesterde uitpatting, ze overwonnen werden. De lage hartstochten waren gaan heersen over de hogere natuur. Ik stelde hem enige vragen aangaande de gezondheidshervorming. Hij zei dat hij daarop niet kon leven. Wanneer ongebuild meel in zijn huis zou komen, dan zou zijn vrouw dat de deur uitgooien. Dit gezin werd door de gemeente geholpen. Men had ook voor hen gebeden. Hun kind was gestorven, de vrouw was ziekelijk, en de echtgenoot en vader wilde door ons zijn geval laten voorleggen aan een rein en heilig God, opdat Hij hem door een wonder zou gezond maken. De zedelijke gevoelens van die man waren afgestompt. {USG1 267.2}

Wanneer jonge mensen zich overgeven aan lage praktijken wanneer de geest nog teder is, zullen ze nooit kracht verkrijgen om een fysiek, intellectueel en moreel karakter ten volle correct te ontwikkelen. Hier was een man, die zich elke dag verlaagde, en nochtans zich in de tegenwoordigheid Gods durfde te wagen om meerdere kracht te vragen, die hij op zo'n lage wijze had verspild, en die, zo ze gegeven werd, gebruikt zou worden om aan zijn lusten te voldoen. Hoe groot is de verdraagzaamheid Gods! Indien Hij met de mens zou handelen overeenkomstig diens corrupte wijze van doen, wie zou dan voor Zijn aangezicht kunnen bestaan? Wanneer we nu eens minder voorzichtig waren geweest en het geval van deze man de Heere hadden voorgelegd, terwijl hij nog de ongerechtigheid pleegde, zou de Heere dan gehoord hebben? Zou Hij geantwoord hebben? *“Want Gij zijt geen God, Die lust heeft aan goddeloosheid; de boze zal bij U niet verkeren. De onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan; gij haat alle werkers der ongerechtigheid.”* (Psalm 5:4-5) *“Had ik naar ongerechtigheid met mijn hart gezien, de Heere zou niet gehoord hebben.”* (Psalm 66:18). {USG1 268.1}

Dit is geen op zichzelf staand geval. Zelfs de huwelijksverhouding was niet voldoende om deze man af te houden van de corrupte gewoonten van zijn jeugd. Ik wenste dat ik overtuigd kon worden dat zulke gevallen als datgene wat mij werd voorgehouden, zeldzaam zijn, maar ik weet dat ze veelvuldig voorkomen. Kinderen, geboren uit ouders die verslaafd zijn aan verdorven passies, zijn nietswaardigen. Wat kan men anders van zulke kinderen verwachten, dan dat ze nog tot een lager peil zullen zinken dan hun ouders? Wat kan verwacht worden van het opgroeiende geslacht? Duizenden houden er geen principes op na. Juist dezulken dragen op hun kinderen hun eigen ellendige, corrupte driften over. Wat een erfdeel! Duizenden slepen hun beginselloos leven voort, zijn een bederf voor hun omgeving, en laten hun ontorende passies voortgaan door ze over te brengen op hun

Blz. 260 t/m 280 “Ware Bekering” – Schatkamer deel 1

kinderen. Ze dragen de verantwoordelijkheid, door hun eigen karakter hen in te griffen. {USG1 268.2}

VERHOUDING VAN DIEET TOT STERFELIJKE WEZENS

Ik wend mij opnieuw tot de Christenen. Wanneer allen, die belijden Gods wet te gehoorzamen vrij waren van ongerechtigheid, zou er een last van mijn ziel worden afgewenteld. Zelfs sommigen die belijden al de geboden Gods te houden, bezondigen zich aan overspel. Wat kan ik zeggen om hun afgestompte gevoelens op te wekken? Een zedelijk beginsel, waaraan men zich strikt houdt, wordt de enige beveiliging van de ziel. Wanneer er ooit een tijd was, dat het dieet zo eenvoudig mogelijk gehouden moet worden, dan is het nu. Vlees moet onze kinderen niet voorgezet worden. De invloed daarvan prikkelt en versterkt de lagere driften en heeft de neiging om de zedelijke krachten te doden. Granen en vruchten, bereid zonder vet, en zoveel mogelijk in hun natuurlijke toestand, moet het voedsel zijn op de tafels van allen, die beweren zich gereed te maken om in de hemel te worden opgenomen. Hoe minder prikkelend het dieet is, des te gemakkelijker kunnen de passies bedwongen worden. De bevrediging van de smaak moet niet voorop staan zonder rekening te houden met de fysieke, intellectuele en zedelijke gezondheid. {USG1 269.1}

Het toegeven aan de lagere passies zal velen er toe brengen om hun ogen voor het licht te sluiten, want ze zijn bang dat ze dan zonden zullen zien, die ze niet willen opgeven. Allen kunnen zien, wanneer ze maar willen. Wanneer ze de duisternis liever hebben dan het licht, zal hun misdadigheid er niet minder op worden. Waarom stellen mannen en vrouwen zich door lectuur niet meer van deze dingen op de hoogte, gezien hun fysieke, intellectuele en zedelijke kracht daardoor zo beïnvloed wordt? God heeft u een woonstede gegeven om daarvoor te zorgen en die in de beste conditie te bewaren tot Zijn dienst en heerlijkheid. Uw lichamen behoren u niet toe. *“Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van de Heiligen Geestes, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.”* (1 Korinthe 6:19-20). *“Weet gij niet dat gij Gods Tempel zijt, en de Geest Gods in ulieden woont? Zo iemand de tempel Gods schendt, dien zal God schenden; want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt.”* (1 Korinthe 3:16-17). {USG1 269.2}

* * * * *

HOOFDSTUK 49—WAAROM GOD ZIJN EIGEN VOLK TERECHT WIJST

Zevende-Dags-Adventisten moeten boven alle andere mensen in de wereld, voorbeelden zijn van godsvrucht, heilig in hun wandel en in hun gesprekken. Ik verkondigde in de tegenwoordigheid van A., dat de mensen, die God had verkoren als Zijn verkregen eigendom, moesten zijn verheven, veredeld, geheiligd, deelhebbers van de Goddelijke natuur, na ontvloden te zijn het verderf, dat in de wereld is door de begeerte. Zouden zij, die zo'n hoge belijdenis afleggen, toegeven aan zonde en ongerechtigheid, dan zou hun schuld zeer groot zijn. De Heere berispt de zonden van de ene, opdat anderen daardoor gewaarschuwd en bevreesd zullen worden. {USG1 270.1}

Waarschuwingen en vermaningen zijn niet gegeven aan de dwalenden onder de Zevende-Dags-Adventisten, omdat ze meer te berispen zijn dan de belijdende Christenen in de naam-kerken, en ook niet omdat hun voorbeeld of hun daden slechter zijn dan van de

Blz. 260 t/m 280 “Ware Bekering” – Schatkamer deel 1

Adventisten, die de eisen van Gods wet niet willen gehoorzamen, maar omdat zij groter licht bezitten en zich door hun belijden gesteld hebben als Gods bijzonder, uitverkoren volk, bij wie de wet van God in het hart geschreven staat. Ze bewijzen hun trouw aan de God des hemels, door te gehoorzamen aan de wetten van Zijn bestuur. Ze zijn Gods representanten op aarde. Elke zonde in hen brengt een scheiding te weeg tussen hen en God, en onteert vooral Zijn Naam door de vijanden van Zijn heilige wet de gelegenheid te bieden Zijn werk en Zijn volk te laken, welke Hij toch “*een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk*” (1 Petrus 2:9) genoemd heeft, opdat ze de lof zouden verkondigen van Hem, Die hen geroepen heeft uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. {USG1 271.1}

De mensen, die met de wet van de grote Jehova op voet van oorlog staan, die het als een deugd beschouwen om de bitterste en hatelijkste dingen te verkondigen, te schrijven en te doen om toch maar hun minachting voor die wet te tonen, mogen uiterlijk voor God vol liefde zijn en schijnbaar een uitzonderlijke godsdienstige ijver aan de dag leggen, zoals de Joodse overpriesters en oudsten deden; nochtans zal tot hen, waar ze “*te licht bevonden*” (Daniël 5:27) worden, op de dag des Heeren door de Majesteit des hemels gezegd worden: “*Door de wet is de kennis der zonden*”. (Romeinen 3:20). De spiegel, die hun de gebreken van hun karakter zou bloot leggen, boezemt hun afschuw in, omdat deze hun zonden aanwijst. Vooraanstaande Adventisten, die het licht verworpen hebben, staan als dolzinnigen tegenover Gods heilige wet, zoals het Joodse volk stond tegenover de Zoon van God. Ze staan bloot aan een vreselijke misleiding, anderen en zichzelf bedriegende. Ze willen niet tot het licht komen, want dan zouden hun daden hen veroordelen. De zulken zullen niet onderricht worden. Maar de Heere vermaant en verbetert het volk, dat belijdt Zijn wet te houden. Hij wijst hen op hun zonden en legt hun ongerechtigheid open en bloot omdat Hij alle zonde en boosheid uit hen wil wegdoen opdat zij in Zijn vreze volmaakte heiligheid zouden bereiken en toebereid worden in de Heere te sterven, of in een punt des tijds, veranderd en in de hemel opgenomen te worden. God vermaant, berispt en verbetert hen, opdat ze gepolijst, geheiligd en verheven mogen worden om uiteindelijk een plaats bij Zijn eigen troon toegewezen te krijgen. {USG1 271.2}

* * * * *

HOOFDSTUK 50—EEN OPROEP TOT ZELFBEHEERSING

De vermaning van Petrus is van de hoogste waarde voor allen, die streven naar de onsterfelijkheid. Hij richt zich tot hen, die hetzelfde dierbare geloof bezitten: {USG1 272.1}

“Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus, aan degenen, die even dierbaar geloof met ons verkregen hebben, door de rechtvaardigheid van onze God en Zaligmaker, Jezus Christus; genade en vrede zij u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus, onze Here; gelijk ons Zijn goddelijke kracht alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd; door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der Goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloten zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid. En gij, tot hetzelfde ook alle naarstigheid toebrenge, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, en bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, en bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde liefde jegens allen. Want

Blz. 260 t/m 280 “Ware Bekering” – Schatkamer deel 1

zo deze dingen bij u zijn, en in u overvloedig zijn, zij zullen u niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onze Heere Jezus Christus. Want bij welken deze dingen niet zijn, die is blind, van verre niet ziende, hebbende vergeten de reiniging zijner vorige zonden. Daarom broeders, benaarstigt u temeer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig Koninkrijk van onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus.” (2 Petrus 1:1-11). {USG1 272.2}

We zijn in een wereld, waar licht en kennis overvloedig zijn, nochtans zijn velen, die beweren hetzelfde dierbare geloof te bezitten, met opzet dienaangaande onwetend. Ze staan midden in hef licht en toch nemen ze dat niet in zich op. Ouders zien de noodzakelijkheid niet in om zich op de hoogte te stellen, kennis te verkrijgen om dat in hun huwelijksleven praktisch toe te passen. Zouden ze de vermaning van de apostel ter harte nemen en opwassen volgens die opgaande trap, dan zouden ze niet onvruchtbaar zijn in de kennis van onze Heere Jezus Christus. Maar velen hebben geen begrip van het werk der heiligmaking. Ze schijnen te denken dat ze het hoogtepunt al bereikt hebben, terwijl ze in feite pas de eerste lessen van die opgaande lijn hebben geleerd. Heiligmaking is een voortschrijdend werk; dat wordt niet bereikt in een uur of een dag, om zich dan te handhaven zonder enige inspanning onzerzijds. {USG1 273.1}

Vele ouders vergaren in het huwelijksleven de kennis niet, zoals dat moest. Ze zijn niet op hun hoede, zodat ze onder de heerschappij van satan komen, die hun geest en hun leven beheerst. Ze zien niet in dat God van hen verlangt dat ze hun huwelijksleven vrij houden van excessen. Maar heel weinigen zien het als een godsdienstige plicht dat ze hun passies beteugelen. Ze zijn in het huwelijk getreden met degene, die zij zich gekozen hebben en nu gaan ze van het standpunt uit dat het huwelijk het toegeven aan de lagere driften toelaatbaar stelt. Zelfs mannen en vrouwen, die de godzaligheid belijden, geven zich geheel over aan hun zinnelijke passies en denken er niet aan dat God hen verantwoordelijk houdt voor de verkwisting van hun vitale krachten, die hen in hun levenstaak verzwakt en het gehele gestel uitput. {USG1 273.2}

Het huwelijksverbond bedekt zonden van de zwartste kleur. Mannen en vrouwen, die de godzaligheid belijden onteren hun eigen lichamen door het toegeven aan verdorven lusten, en plaatsen zich aldus onder het redeloze dier. Ze misbruiken de krachten, welke God gegeven heeft om die te bewaren in alle heiligheid en eer. Leven en gezondheid worden geofferd op het altaar der liederlijke passie. De hogere, edelere krachten worden onderworpen aan dierlijke neigingen. Zij, die zo zondigen, zijn niet bekend met de gevolgen van hun doen. Konden allen de ellende zien, die zij over zich brengen door hun eigen zondige begeerten, dan zouden ze verstedd staan, en althans sommigen zouden breken met die zonde waarvan het loon zo vreselijk is. Zo'n ellendig bestaan valt de meesten ten deel, dat ze de dood zouden verkiezen boven het leven; en vele sterven voortijdig, waar ze hun leven opofferen door in ontaarding zich over te geven aan dierlijke lusten. Maar omdat ze getrouwd zijn, denken ze dat ze daarin geen zonde doen. {USG1 274.1}

EEN VERKEERD BEGRIP VAN LIEFDE

Mannen en vrouwen, er komt een dag, dat u zult leren wat begeerte is en wat het gevolg is van daaraan toe te geven. Zulke ontaarde driften komen zowel in het huwelijk als daarbuiten voor. De apostel Paulus vermaant de mannen om hun vrouwen lief te hebben,

Blz. 260 t/m 280 “Ware Beking” – Schatkamer deel 1

“gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven.” “Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de gemeente.” (Efeze 5:25, 28-29). Het is geen reine liefde, die een man aandrijft om zijn vrouw tot een instrument te maken van zijn lusten. Het zijn dierlijke driften, die zich willen botvieren. {USG1 274.2}

Hoe weinige mannen tonen hun liefde op de wijze, aangegeven door de apostel: “Gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven; opdat Hij haar (niet bezoedelen, maar) heiligen zou en reinigen . . . opdat zij zou heilig zijn en onberispelijk”. (Vers 25-27). Dat is de hoedanigheid van de liefde in de huwelijksverhouding, die God als heilig erkent. Liefde is een rein en heilig beginsel, maar zinnelijke lusten worden niet toegestaan en worden ook niet gedreven of beheerst door de rede. Die zijn blind voor de consequenties; de wet van oorzaak en gevolg gaat daarin teloor. Vele vrouwen lijden aan uitputting en gestadige ziekte omdat de wetten van haar wezen geschonden zijn; de wetten der natuur zijn niet geëerbiedigd. De zenuwkracht van de hersenen wordt door mannen en vrouwen verspild, omdat deze tot een onnatuurlijke actie wordt aangezet ten einde lage hartstochten te bevredigen, en dit monstrueuze, deze dierlijke, lage hartstocht wordt dan met de delicate naam van liefde bestempeld. {USG1 275.1}

Vele belijdende Christenen, die aan mijn oog voorbijgingen, schenen absoluut ontbloot van zedelijke tucht. Ze neigden meer naar het dierlijke dan naar het Goddelijke. In feite waren ze redeloze dier gelijk. Mannen van dit type verlagen de vrouw, wie zij toch beloofd hebben lief te hebben en te verzorgen. Ze is tot een instrument gemaakt, dat dienen moet om lage, dierlijke neigingen te bevredigen. En heel veel vrouwen onderwerpen zich slaafs aan zinnelijke passie; zij bezitten haar lichamen niet in alle heiligmaking en eer. De vrouw bewaart niet de waardigheid en het zelfrespect, welke zij vóór haar huwelijk bezat. Deze heilige inzetting moest haar vrouwelijke eerbied en verheven waardigheid hebben bewaard en vergroot; maar haar kuise, verheven, godzalige vrouwelijkheid is opgeofferd op het altaar van dierlijke passie; die is ten offer gevallen om haar man te behagen. Zij verliest spoedig alle eerbied voor de man, die de wetten niet erkent, waaraan het redeloze dier zich nog onderwerpt. Het huwelijksleven wordt een drukkend juk; want de liefde versterft, en vaak nemen wantrouwen, jaloersheid en haat haar plaats in. {USG1 275.2}

DE VRUCHTEN VAN EXCESSEN

Geen man kan waarlijk zijn vrouw liefhebben, wanneer ze zich geduldig in alle slaafsheid aan hem onderwerpt om zijn ontaarde driften te bevredigen. In haar passieve onderworpenheid, verliest zij de waardering, die hij eens voor haar koesterde. Van alles wat veredelend is, ziet hij haar naar omlaag gesleurd naar een lager niveau, en spoedig gaat hij haar verdenken, dat ze zich aan een ander even slaafs onderwerpt als aan hem. Hij gaat aan haar trouw en reinheid twijfelen, krijgt genoeg van haar, en zoekt nieuwe objecten om zijn helse passies op te wekken en te bevredigen. De wet van God wordt ter zijde geschoven. Deze mannen zijn nog erger dan bruten; het zijn demonen in menselijke gedaante. De verheffende, veredelende beginselen van ware, geheiligde liefde kennen ze helemaal niet. {USG1 276.1}

Blz. 260 t/m 280 “Ware Beking” – Schatkamer deel 1

De vrouw wordt ook jaloers op de man, achterdochtig zijnde, dat, wanneer de kans zich voordoet, hij zich even gemakkelijk met een ander afgeeft als met haar. Zij ziet, dat hij niet beheerst wordt door zijn geweten of door de vreze Gods; al die geheiligde omtuiningen zijn neergehaald door dierlijke driften; al wat nog Goddelijk is in de man, wordt dienstbaar gemaakt aan lage, brute begeerten. {USG1 276.2}

De wereld is van dit soort mannen en vrouwen over vol, en zo op het oog nette, smaakvolle, ja, weelderige woningen, zijn van binnen een hel. Denkt u eens in, indien u kunt, wat er van de kinderen van zulke ouders moet worden. Zullen deze kinderen nog niet dieper zinken? De ouders drukken het karakterstempel op hun kinderen. Derhalve erven de uit zulke ouders geboren kinderen de geesteskwaliteiten, die van een lage, dierlijke aard zijn. En satan voedt alles wat naar corruptie neigt. De kwestie, die nu opgelost moet worden, is deze: Zal de vrouw zich gebonden gevoelen om blindelings aan de eisen van haar man te voldoen, wanneer ze ziet dat hij enkel beheerst wordt door lage hartstochten, en wanneer haar verstandelijke inzichten haar overtuigen, dat het tot nadeel is van haar eigen lichaam, dat God haar gegeven heeft om in heiligmaking en eer te bezitten, ja dat te bewaren als een Gode levende offerande? {USG1 276.3}

Het is geen reine, heilige liefde, die de vrouw ertoe leidt om de dierlijke neigingen van haar man te bevredigen ten koste van leven en gezondheid. Wanneer ze ware liefde en wijsheid bezit, zal ze proberen zijn geest van de bevrediging van zinnelijke begeerten te wenden op hoge, geestelijke aangelegenheden door de aandacht te bepalen bij belangwekkende geestelijke onderwerpen. Het kan zelfs nodig zijn met zachte hand een zekere drang uit te oefenen, zelfs met het riskeren van zijn ongenoegen, er op wijzende dat ze haar lichaam niet kan verlagen door het toegeven aan seksuele excessen. Ze moet hem op een zachte, vriendelijke manier er aan herinneren, dat God het eerste en hoogste recht heeft op haar gehele wezen, en dat ze zich daaraan niet wil onttrekken, gezien ze op de grote dag des Heeren rekenschap zal moeten afleggen. *“Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.”* (1 Korinthe 6:19-20). *“Gij zijt duur gekocht, wordt geen dienstknechten der mensen.”* (1 Korinthe 7 :23). {USG1 277.1}

Indien ze haar affecties op een hoger peil wil brengen, en haar verheven, vrouwelijke waardigheid in eer en heiligmaking wil bewaren, kan de vrouw door haar oordeelkundige invloed veel bereiken om haar man te heiligen en zo aan haar hoge roeping te beantwoorden. Zodoende kan ze haar man en zichzelf redden en dus een tweeledig werk doen. In zo'n aangelegenheid, zo delicaat en zo moeilijk te behandelen, is veel geduld en wijsheid nodig, maar ook zedelijke moed en sterkte. Kracht en genade kunnen door het gebed verkregen worden. Oprechte liefde moet het overheersende principe des harten zijn. Liefde tot God en liefde tot de man kunnen alleen de juiste basis tot actie zijn. {USG1 277.2}

Wanneer de vrouw goed vindt dat het het privilege van de man is de volle macht over haar lichaam te hebben, en haar aan het verstand te brengen dat ze hem in alles moet gehoorzamen, dat ze haar denkbeelden moet richten naar de zijne, dan brengt ze haar persoonlijkheid ten offer; haar identiteit is verloren gegaan, verzwolgen in die van haar man. Ze is louter een machine, in beweging gebracht en beheerst door zijn wil, een schepsel voor zijn genoegens. Hij denkt voor haar, beslist voor haar en handelt voor haar. Ze doet God oneer aan door haar passieve houding. Ze draagt een verantwoordelijkheid tegenover God, en het is haar plicht daaraan te voldoen. {USG1 278.1}

Blz. 260 t/m 280 “Ware Beking” – Schatkamer deel 1

Wanneer de vrouw haar lichaam en geest stelt onder de macht van haar man, passief in alle dingen zijnde naar zijn wil, terwijl ze haar geweten, haar waardigheid en zelfs haar persoonlijkheid opoffert, verliest zij de kans om die manhaftige invloed ten goede uit te oefenen, die ze moest bezitten om haar man op een hoger niveau te brengen. Ze kon zijn starre natuur verzachten en haar heiligende invloed kon dienen tot veredeling en reiniging, hem brengende tot een ernstiger poging om zijn driften te beteugelen en zich in het geestelijke meer te ontwikkelen, zodat ze beiden deze Goddelijke natuur deelachtig zouden worden, na ontvloden te zijn het verderf, dat in de wereld is door de begeerte. {USG1 278.2}

ZELFVERLOOCHENING EN MATIGHEID

De kracht van de invloed kan sterk zijn om de geest te leiden op hoge, edele onderwerpen, boven de lage, zinnelijke begeerten, waarnaar het hart, dat door de genade niet is vernieuwd, uitgaat. Wanneer de vrouw voelt dat, om haar man te behagen, ze zich moet verlagen tot zijn niveau, wanneer dierlijke passie de grondbasis is van zijn liefde, en zijn doen beheerst, mishaaft ze God; want ze verzuimt om op haar man een heiligende invloed uit te oefenen. Wanneer ze voelt, dat ze zich aan zijn dierlijke lusten moet onderwerpen zonder een woord van protest, kent ze haar plicht niet tegenover hem, noch tegenover God. Seksuele excessen zullen liefde voor het beoefenen van het geestelijke krachtadig te niet doen, zullen aan de hersenen het essentiële ontnemen, nodig voor de voeding van het gestel, en zullen op bijzonder krachtadige wijze de vitaliteit verzwakken. Geen vrouw zal haar man in dit zelfvernietigingswerk bijstaan. Ze zal dat niet doen wanneer haar geest verlicht is en ze een ware liefde voor hem koestert. {USG1 279.1}

Hoe meer aan de dierlijke lusten wordt toegegeven, des te sterker deze worden, en des te heviger zal hun drang naar zelfbevrediging zijn. Laten Godvrezende mannen en vrouwen een klaar besef krijgen wat hun te doen staat. Vele belijdende Christenen lijden aan een verlamming van de zenuwen en de hersenen als gevolg van hun onmatigheid in dit opzicht. Verrotting is in de beenderen en het merg van velen, die als brave mensen bekend staan, die bidden en wenen, en die hoge plaatsen innemen, maar wiens beoedelde lichamen nooit door de poorten zullen gaan van de hemelse stad. {USG1 279.2}

O, kon ik toch maar allen een begrip geven van hun verplichting tegenover God om het geestelijke en fysieke organisme in de beste toestand te bewaren, zodat ze hun Schepper volkomen kunnen dienen! Laat de Christelijke vrouw zich onthouden, zowel in woord als in daad, om bij haar man de dierlijke lusten op te wekken. Velen hebben geen enkele kracht om in deze zin te verspillen. Van hun jeugd af hebben ze de hersenen verzwakt en het gestel ondermijnd door het bevredigen van dierlijke passies. Zelfverloochening en matigheid moet in hun huwelijksleven het wachtwoord zijn. {USG1 279.3}